

La o margine de sat

Artangel

La o margine de sat,
Cobor oile la vale,
Câinii buni nu au lăsat,
Să le iasă ursu-n cale!

Sus la munte au slujit,
În pădurea cea frumoasă...
Câte veri nu le-a grăit,
Natura misterioasă!

Pădurea ne hrănește...
Bem apă din izvoare reci,
Pe drumet, îl obosește,
Când se strecoară pe poteci!

Stă o fată la izvor,
Care setea-și potolește,
Dar apare și-un fecior
Și de ea se-ndrăgostește!

Ea era foarte frumoasă...
Cu ochi albaștri, părul blond,
Corpul zvelt și arătoasă:
Calități angro de fond!

Pădurea îi vrăjește,
Se simt bine în largul lor...
Soarele strălucește
Cu raze fine de amor!

Peste ani pe-aici trecând,
Oile ce-aveau să-ndure:
Cei doi amorezați de rând...
S-au făcut hoți de pădure!